

Sygn. akt XII K 30/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Katarzyna Stasiów

Ławnicy: Halina Solecka

Teresa Wnęk

Protokolant: Paulina Powązka-Płóciennik, Monika Raczyńska,

przy udziale prokuratora Roberta Majewskiego, Jarosława Szklarczyka, Konrada Gołębiowskiego, Marka Marciniaka, Marty Ejfler, Anety Uszyńskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7 kwietnia 2021 r., 20 maja 2021 r., 16 czerwca 2021, 7 września 2021 r., 4 stycznia 2022 r., 27 stycznia 2022 r., 28 lutego 2022 r., 13 lipca 2022 r., 29 grudnia 2022 r. i 8 marca 2023 r.

sprawy M. M. (2) syna M. i K. z domu W. urodzonego (...) w W. oskarżonego o to, że:

I. w okresie letnim 2014 r. w Ł. nabył od S. J. dwie sztuki karabinka (...) za kwotę po 2.000 euro każdy

- tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

II. w okresie od początku czerwca 2014 r. do sierpnia 2014 r., działając w ramach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wziął udział w przywozie do Polski środków odurzających w postaci marihuany, finansując ich zakup na terenie Holandii w ten sposób, że w W. przekazał w tym celu S. J. pieniądze, który z kolei zorganizował ich fizyczne nabycie w Holandii i przewóz do Polski samochodem ciężarowym typu tir i w ten sposób przywiózł do Polski

- w czerwcu 2014 r. - 5 kilogramów marihuany

- latem 2014 r. - 5 kilogramów marihuany

- w sierpniu 2014 r. - 10 kilogramów marihuany

- tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

III. w dniu 15 marca 2016 r. w W., na terenie warsztatu samochodowego przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wspólnie i w porozumieniu z P. C., B. C., A. N. i J. P., wziął udział w napadzie rabunkowym na osobie S. J. w ten sposób, że trzymanym w ręku nożem groził pokrzywdzonemu jego użyciem, a A. N. groził użyciem trzymanej w ręku broni palnej, czym doprowadzili pokrzywdzonego do stanu bezbronności, a następnie zabrali będący w posiadaniu pokrzywdzonego samochód osobowy b. nr. rej. (...), nr. nadwozia (...), o wartości około 90.000 zł

- tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

I. M. M. (2) uniewinnia od dokonania zarzucanych mu czynów;

II. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca M. M. (2) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) w tomie IX na karcie 1674;

III. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 30/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. M. (2)	W okresie letnim 2014 r. w Ł. nabył od S. J. dwie sztuki karabinu (...) za kwotę po 2000 euro każdy, tj. czyn z art. 263 § 2 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
BRAK			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.2.	M. M. (2)	<p>W okresie od początku czerwca 2014 r. do sierpnia 2014 r., działając w ramach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wziął udział w przywozie do Polski środków odurzających w postaci marihuany, finansując ich zakup na terenie Holandii w ten sposób, że w W. przekazał w tym celu S. J. pieniądze, który z kolei zorganizował ich fizyczne nabycie w Holandii i przewóz do Polski samochodem ciężarowym typu tir i w ten sposób przywiózł do Polski</p> <ul style="list-style-type: none"> - w czerwcu 2014 r. – 5 kilogramów marihuany - latem 2014 r. – 5 kilogramów marihuany - w sierpniu 2014 r. – 10 kilogramów marihuany, <p>tj. czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
BRAK			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.3.	M. M. (2)	W dniu 15 marca 2016 r. w W., na terenie warsztatu samochodowego przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wspólnie i w porozumieniu z P. C., B. C., A. N. i J. P., wziął udział w napadzie rabunkowym na osobie S. J. w ten sposób, że trzymany w rękę nożem groził pokrzywdzonemu jego użyciem, a A. N. groził użyciem trzymanej w rękę broni palnej, czym doprowadzili pokrzywdzonego do stanu bezbronności, a następnie zabrali będący w posiadaniu pokrzywdzonego samochód osobowy b. nr rej. (...), nr nadwozia (...), o wartości około 90.000 zł, tj. czyn z art. 280 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 15.03.2016 r. doszło do przejścia posiadania samochodu	Zeznania S. J. (częściowo)	k. 3-7, k. 29, k. 203-207, k. 493-495, k. 752-753, k.	

marki B. o numerze rejestracyjnym (...), numer VIN (...) o wartości ok. 90.000 zł z S. J. na B. C.. S. J. najpierw odbył z nabywcą samochodu, tj. B. C. oraz J. P. jazdę próbną, następnie zaś mężczyźni pojechali do warsztatu samochodowego przy ul. (...) w W. celem dokonania przeglądu samochodu i jego ewentualnej sprzedaży. Na miejsce zdarzenia, tj. do warsztatu samochodowego, dotarli także: oskarżony M. M. (2), A. N. oraz P. C. zaproszeni wcześniej przez B. C. lub P. C.. Przybył się także J. P., który przyjechał pod warsztat razem z J. O.. Ten ostatni mężczyzna w czasie zdarzenia przebywał w samochodzie J. P. zaparkowanym na ulicy przed warsztatem i nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Na miejscu mechanik-blacharz D. G. dokonał szybkich oględzin auta, nie zaglądając jednak pod jego maskę. Nie dokonano dokładniejszych oględzin auta, ponieważ w pracy nie było A. J. mogącego podłączyć samochód do komputera.

Samochód, który miał stać się przedmiotem sprzedaży, złożony był z części dwóch innych aut. Pierwszym pojazdem był częściowo spalony samochód marki B. z manualną skrzynią biegów, drugim natomiast taki sam model auta, lecz

901-904, k. 1069-1072, k. 1403-1404

z automatyczną skrzynią biegów, zgłoszony jako skradziony przez K. S.. Oba te samochody połączono w ten sposób, że drugiemu z pojazdów na polecenie S. J. zmieniono numery nadwozia na numery z auta pierwszego, tj. spalonego. Tak powstałemu pojazdowi przypisano dokumenty auta pierwszego; w dokumentach tych znajdowała się informacja, że samochód ma manualną skrzynię biegów, tymczasem złożony pojazd miał skrzynię automatyczną, będącą oryginalną częścią pojazdu numer dwa. Powstałe w ten sposób trzecie auto, będące przedmiotem sprzedaży, zostało zarejestrowane jako własność T. G., jednak faktyczne jego posiadanie objął S. J..

Osobą, która skontaktowała S. J. z B. C., był J. P.. Przed odbyciem jazdy próbnej kontaktowali się już ze sobą celem uzgodnienia warunków sprzedaży auta (spotkali się w centrum handlowym (...)). W warsztacie samochodowym S. J. miał już przy sobie umowę sprzedaży samochodu podpisaną wcześniej przez T. G..

B. C. dobrowolnie wydał samochód Policji.

Wyjaśnienia M. M. (2)	k. 119-120, k. 1597, k. 1742, k. 2049v	
Zeznania A. N.	k. 1833-1834, k. 86-87, k. 676-679, k. 901-904, k. 898-900, k. 1441	
Zeznania A. K.	k. 1870-1872, k. 812-814	
Zeznania D. G.	k. 1904, k. 67-68, k. 978	
Zeznania B. C.	k. 2032, k. 2048, k. 62-63, k. 42-44, k. 622-625, k. 1069-1072, k. 1363-1365, k. 715-716	
Zeznania J. P.	k. 2032-2033, k. 46-47, k. 60-61, k. 335, k. 638-640, k. 727	
Zeznania T. G. (częściowo)	k. 2033-2034, k. 75-76, k. 200-201	
Zeznania R. A.	k. 1872-1873, k. 805-806	
Zeznania J. O.	k. 72-73, k. 2049	
Zeznania A. J.	k. 64, k. 972-973, k. 2049, k. 1006	
Zeznania D. P.	k. 2071, k. 263-268	
Zeznania M. H.	k. 2113-2114	
Wydruk rejestracji pojazdu o numerze rejestracyjnym (...), numer VIN (...), a także dowodu rejestracyjnego pojazdu	k. 17-18	
Protokół zatrzymania samochodu marki B. o	k. 36-38	

numerze rejestracyjnym (...)		
Protokół oględzin samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...)	k. 39-40	
Zeznania P. C. (częściowo)	k. 89-90, k. 821-822, k. 852	
Dokumentacja dotycząca samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...)	k. 93-96, k. 118	
Wniosek o rejestrację pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) wraz z załącznikami	k. 100-112	
Notatka urzędowa wraz z danymi dotyczącymi oryginalnej skrzyni biegów pojazdu marki B.	k. 113	
Zeznania P. D. wraz ze zdjęciem pojazdu	k. 123-126	
Zeznania K. S. wraz z kopią akt kradzieży samochodu	k. 136-150, k. 355-371, k. 392-395	
Opinia wydana na podstawie badań mechanoskopijnych	k. 153-157	
Pismo B. (...)	k. 161	
Dokumentacja likwidacji szkody i pokwitowanie z protokołem przekazania pojazdu	k. 171-185, k. 196-197, k. 744-746	

Zeznania M. B. wraz z tablicami poglądowymi	k. 217-226, k. 278-279		
Materiał poglądowy, tablice poglądowe	k. 511-525, k. 569-573, k. 755-757		
Protokół przeszukania mieszkania M. M. (2)	k. 697-700		
Zeznania P. O.	k. 733-735		
Kalkulacja naprawy pojazdu marki T.	k. 1000-1004		
Opinia sądowo-psychologiczna	k. 2053-2059		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.-1.1.3.	M. M. (2)	Popelnienie przestępstw zarzucanych oskarżonemu w pkt 1.1.1.-1.1.3., które przytoczono powyżej.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W okresie letnim 2014 r. w Ł. M. M. (2) nabył od S. J. dwie sztuki karabinu (...) za kwotę po 2000 euro każdy.	Zeznania A. K.	k. 1870-1872	
W okresie od początku czerwca 2014 r. do sierpnia	Zeznania A. K.	k. 1870-1872	

<p>2014 r. działając w ramach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, M. M. (2) wziął udział w przywozie do Polski środków odurzających w postaci marihuany, finansując ich zakup na terenie Holandii w ten sposób, że w W. przekazał w tym celu S. J. pieniądze, który z kolei zorganizował ich fizyczne nabycie w Holandii i przewóz do Polski samochodem ciężarowym typu tir i w ten sposób przywiózł do Polski</p> <ul style="list-style-type: none"> - w czerwcu 2014 r. – 5 kilogramów marihuany - latem 2014 r. – 5 kilogramów marihuany - w sierpniu 2014 r. – 10 kilogramów marihuany. 			
<p>W dniu 15 marca 2016 r. w W., na terenie warsztatu samochodowego przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wspólnie i w porozumieniu z P. C., B. C., A. N. i J. P., M. M. (2) wziął udział w napadzie rabunkowym na osobie S. J. w ten sposób, że trzymany w ręku nożem groził pokrzywdzonemu jego użyciem, a A. N. groził użyciem trzymanej w ręku broni palnej, czym doprowadzili pokrzywdzonego do stanu bezbronności, a następnie zabrali będący w posiadaniu</p>	<p>Dowody wymienione w 1.1.3.</p>	<p>Numery kart jak w 1.1.3.</p>	

pokrzywdzonego samochód osobowy b. nr rej. (...), nr nadwozia (...), o wartości około 90.000 zł.			
Na miejscu zdarzenia, tj. w warsztacie samochodowym przy ul. (...) w W., znajdował się również właściciel samochodu - T. G..	Zeznania T. G.	k. 2033-2034, k. 75-76	
Zeznania A. K.	k. 1870-1872, k. 812-814		
S. J. rozmawiał z P. O. przez uchylone drzwi, nieagresywnie i nie będąc w towarzystwie innej osoby.	Zeznania P. O.	k. 733-735	
2. OCena DOWOÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.-1.1.3.	Wyjaśnienia M. M. (2)-go	Sąd nie miał podstaw, by nie uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego M. M. (2), gdyż pozostały materiał dowodowy nie pozwolił na wykazanie ich nieprawdziwości.	
1.1.3.	Zeznania S. J. (częściowo)	Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia S. J. w zakresie, w którym opisał on następujące fakty: spotkanie się z B. C. w centrum handlowym (...), a następnie w warsztacie samochodowym przy ul.	

		<p>(...) w celu sprzedaży samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...), numer VIN (...), własności T. G., odbycie tym samochodem jazdy próbnej w okolicy warsztatu, obecność na miejscu zdarzenia J. P., M. M. (2), A. N. i P. C., a także (za bramą) J. O., szybkie oględziny auta przez mechanika, złożenie sprzedawanego samochodu z dwóch innych aut (w tym częściowo spalonego) marki B.. Wyjaśnienia S. J. są bowiem w tej części logiczne i spójne. Ponadto, wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w całokształcie zebranego materiału dowodowego. Sąd nie uwzględnił natomiast wyjaśnień S. J. w pozostałym zakresie, o czym szerzej w punkcie 2.2.</p>	
<p>Zeznania P. C. (częściowo)</p>	<p>Sąd ocenił zeznania P. C. jako wiarygodne w zakresie, w jakim wskazuje on na ogólny przebieg zdarzenia (np. fakt obecności w warsztacie, sprzedaży samochodu), gdyż są one rzeczowe, konkretne i wewnętrznie niesprzeczne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, na podstawie którego sąd ustalił stan faktyczny w sprawie.</p>		

Zeznania T. G. (częściowo)	<p>Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania T. G. w zakresie, w jakim opisywał on przebieg zdarzenia w wersji z k. 2033-2034, k. 75-76 oraz k. 200-201. W zeznaniach tych świadek zaznacza, że jedynie one są wiarygodne, rzetelne i przedstawiające rzeczywisty przebieg zdarzeń, jako że nie są – w przeciwieństwie do zeznań wcześniejszych – złożone pod groźbą ze strony S. J.. Uznane za wiarygodne zeznania T. G. są wewnętrznie niesprzeczne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, na podstawie którego sąd ustalił stan faktyczny w sprawie.</p>	
Zeznania świadków wymienionych w 1.1.	<p>Sąd ocenił zeznania pozostałych świadków jako wiarygodne, gdyż są one rzeczowe, konkretne, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, na podstawie którego sąd ustalił stan faktyczny w sprawie.</p>	
Dokumentacja wymieniona w 1.1.	<p>Na uznanie za wiarygodne co do ich treści, formy oraz legalności sporządzenia zasługują dowody z ujawnionych w sprawie dokumentów, m.in. protokołów oględzin</p>	

	<p>czy wydruku rejestracji pojazdu. Dokumenty zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa. Ich treść nie budziła wątpliwości ani stron, ani sądu.</p>	
<p>Opinia sądowo-psychologiczna oraz opinia wydana na podstawie badań mechanoskopijnych</p>	<p>Na uznanie za w pełni wiarygodną zasługuje opinia biegłej psycholog dotycząca T. G., albowiem biegła w wyczerpujący sposób przedstawiła ocenę ewentualnych zaburzeń postrzegania świadka oraz dokonała wnikliwej analizy wszelkich okoliczności, w których zmieniał on swoje zeznania.</p> <p>W tak samo wyczerpujący sposób sporządzona została opinia na podstawie badań mechanoskopijnych, w której biegły potwierdził podrobienie numeru VIN sprzedawanego przez S. J. samochodu.</p> <p>Opinie zostały sporządzone zgodnie z wymogami określonymi w art. 202 k.p.k., przez osoby o niekwestionowanym poziomie wymaganej wiedzy specjalistycznej, w sposób fachowy, wszechstronny i logiczny.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.3.	Zeznania T. G. (częściowo) k. 12-13, k.19, k. 25-27, k. 2034 na dole	Sąd uznał wymienione zeznania T. G. za niewiarygodne, ponieważ – jak wskazał on w późniejszym okresie – zeznania o takiej, a nie innej treści złożył on pod wpływem groźby ze strony S. J.. Oczywistym jest, iż zeznania złożone pod wpływem uzasadnionej obawy nie mogą stać się wiarygodnym dowodem w sprawie, a do takich właśnie zeznań należą stwierdzenia, jakoby T. G. jechał razem z S. J. przez część drogi do warsztatu, a wysiadł wcześniej na polecenie wydane J. przez J. P.. Zeznania te nie mogą zostać uznane za wiarygodne tym bardziej, że w okresie późniejszym T. G. wskazał prawidłowy przebieg wydarzeń, niesprzeczny z pozostałymi dowodami ujawnionymi w toku postępowania. Za niewiarygodny uznano również załącznik w postaci tablic poglądowych do zeznań składanych pod wpływem groźby (k. 25-27) z obawy, że świadek mógł rozpoznać niektóre osoby pod wpływem pouczeń stosowanych przez S. J., a także zeznania z k. 2034 (na dole strony), w których T. G.	

		<p>stwierdza, że nie pamięta, żeby okazywano mu jakiegokolwiek wizerunki. W ocenie sądu świadek może po tylu latach po prostu nie pamiętać takiej sytuacji, zaś skoro wizerunki były świadkowi ewidentnie okazywane, to zeznania przeczące temu faktowi uznać należy za niewiarygodne.</p>	
1.1.1.-1.1.3.	<p>Zeznania S. J. (częściowo) k. 3-7, k. 19, k. 21-24, k.29-30, k.203-207, k.460-466, k.467-483, k.493-495, k.752-753, k.901-904, k.1069-1072, k. 1403-1404, k.1654 i 1661-1662 (wraz z tablicą poglądową k. 1658), a także: k.484-489, k. 490-492, k. 496-499, k. 500-510, k. 526-535, k. 548-555, k. 562-568, k. 574-582</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego S. J. w zakresie, w jakim opisywał on przebieg zdarzenia w warsztacie samochodowym przy ul. (...) w W. dnia 15.03.2016 r. i wskazywał na fakt dokonania rozboju przez M. M. (2), A. N. i P. C., ze skutkiem w postaci zaboru samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...), numer VIN (...), a także w zakresie innych zarzucanych oskarżonemu czynów. Sąd uznał też zeznania wymienione w rubryce „dowód” po wyrażeniu „a także” za niemające znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ nie dotyczą one M. M. (2) i nie wnoszą do sprawy żadnych mogących mieć znaczenie informacji.</p> <p>Zgodnie z orzecznictwem „ocena wiarygodności pomówienia wymaga szczególnej ostrożności gdyż pomówienie nie stanowi dowodu pełnowartościowego, chyba że jest ono</p>	

jasne i konsekwentne, a ponadto znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Istotne jest też, czy wyjaśnienia lub zeznania pomawiającego są logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne (...). Przy dowodzie z pomówienia nie jest konieczne, aby relacje pomawiającego były potwierdzone innymi dowodami co do każdego opisywanego przez niego zdarzenia. Potwierdzenie innymi dowodami co najmniej części przestępstw opisywanych przez pomawiającego daje podstawy do pozytywnego zweryfikowania pozostałych jego relacji dotyczących innych przestępstw popełnionych przez tego samego sprawcę, a także przestępstw popełnionych przez inne osoby. Kwestionowanie relacji tych osób przez pryzmat przyjętej przez nich postawy i podnoszenie, że bezpodstawnie pomówili innych gdyż mieli za cel dążenie do polepszenia własnej sytuacji, a sami nie są osobami o nieposzlakowanej opinii jest nieuprawnione albowiem każdy dowód, w tym także dowód z pomówienia, podlega ocenie swobodnej” (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia

08.10.2018 r., sygn. akt II
AKa 462/17).

S. J. ujawnił swoją działalność przestępczą, chcąc skorzystać z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary (został on zatrzymany przy przemyśle narkotyków). Instytucja ta nakłada na osobę współpracującą znacznie mniejszy zakres obowiązków niż instytucja świadka koronnego. Jak wskazuje Sąd Najwyższy, kryterium, które podlega wprost ocenie sądu, jest nie bezinteresowność (w zakresie chęci skorzystania z instytucji z art. 60 § 3 k.k.), lecz wiarygodność wyjaśnień świadka (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 04.04.2018 r., sygn. akt V KK 92/18).

W niniejszej sprawie nie można uznać wszystkich zeznań pokrzywdzonego za dowody pełnowartościowe. Jak wskazano w punkcie 2.1. uzasadnienia, część jego zeznań można uznać za wiarygodne, jako że popiera je w tym zakresie zebrany w sprawie materiał dowodowy. Niemniej jednak, pozostałej części zeznań pokrzywdzonego dotyczącej istoty sprawy czyli wyczerpania przez oskarżonego M. znamion czynów zabronionych nie można uznać za jasne i konsekwentne. Nie

wypowiadał się on bowiem w sposób klarowny. S. J. wielokrotnie zaprzeczał swoim poprzednim zeznaniom, nie był w nich konsekwentny.

Najpierw twierdził, że został zaatakowany przy użyciu noża o ząbkowanym ostrzu (k. 4), później zaś wskazywał, że był to z pewnością nóż sprężynowy nieząbkowany o ostrzu owalnym (k. 1654, k. 1777, k. 1658).

Raz wskazywał, że ranę od użycia noża otrzymał na środkowym palcu lewej ręki (k. 3-5, k. 7, k. 21-24, k. 206), następnie zaś, że na prawej ręce (k. 494). Dziwi to tym bardziej, że pokrzywdzony wielokrotnie wskazywał, iż po tym ataku został mu na ręce ślad, a zatem powinien tę bliznę odnaleźć z łatwością. Z kolei część pozostałych świadków wskazywała, że pokrzywdzony pokazywał im niedługo po zdarzeniu ten ślad, a według nich wyglądało to raczej jak stara blizna powstała bez użycia noża.

Ponadto, pokrzywdzony wskazywał skrajnie odmienne wersje tego, co działo się już po zdarzeniu; zeznania te nie dotyczą zatem już stricte przebiegu zdarzenia, lecz mogą wskazywać na niewiarygodność pokrzywdzonego. Na k. 5, k. 1775-1776, k. 22

oraz k. 206 zeznał on zatem, że dwa dni po rzekomym napadzie J. P. zadzwonił do S. J., że może on odzyskać samochód za 50.000 zł, ponieważ jednak pokrzywdzony nie dysponował taką kwotą, zaproponował, żeby sprawcy najpierw oddali mu auto, a on następnie je sprzeda i da im tę kwotę; sprawcy podobno później zaproponowali niższą kwotę (35.000 zł, a potem 30.000 zł), ale S. J. stwierdził, że nie posiada nawet takiej. Z kolei w k. 494-495 pokrzywdzony zeznał, że to właśnie on chciał zapłacić sprawcom 30.000 zł w zamian za oddanie samochodu, gdyż posiadał taką kwotę, ale to J. P. zwlekał z terminem przekazania pieniędzy.

O skłonnościach pokrzywdzonego do zeznawania nieprawdy świadczy też następująca rozbieżność: zeznał on, iż z P. O. (konkubiną J. P.) rozmawiał przez uchylone drzwi, a jego znajomy w ogóle nie wychodził z samochodu (k. 752), tymczasem z zeznań tej kobiety wynika, że J. walił agresywnie w drzwi jej mieszkania, zaś ona nie otwierała ich ze strachu, zadzwoniła jedynie do konkubenta, a w tym czasie przed drzwiami oprócz S. J. stał jeszcze jeden mężczyzna.

Pokrzywdzony na początku też zataił przed organami pochodzenie sprzedawanego samochodu.

Pokrzywdzony z niezwykłą łatwością mówi nieprawdę. O jego braku wiarygodności jako człowieka, który przez lata okłamywał zarówno swoją rodzinę, jak i przyjaciół, zaświadczyli także M. K. (k. 2141-2142) oraz E. B. (k. 2153-2154, k. 2150). S. J. próbował także wpływać na zeznania świadków – świadek T. G. zmienił w trakcie postępowania swoje wcześniejsze zeznania wyjaśniając, iż wcześniej mówił pod wpływem groźby S. J..

Nieprawdziwe okazały się twierdzenia J., że wynajmował mieszkanie razem z M. K. (k. 1743v). Zaprzeczył temu kategorycznie nie tylko świadek K. (k. 2141v), lecz również była żona S. J. E. B., niemająca żadnego interesu, żeby zeznawać nieprawdę na tę – nieistotną dla niej – okoliczność (k. 21543).

W ww. wyroku Sądu Apelacyjnego wskazywano, że „potwierdzenie innymi dowodami co najmniej części przestępstw opisywanych przez pomawiającego daje podstawy do pozytywnego zweryfikowania pozostałych jego relacji

dotyczących innych przestępstw popełnionych przez tego samego sprawcę, a także przestępstw popełnionych przez inne osoby”. W niniejszej sprawie żadne z przestępstw zarzucanych M. M. (2) nie zostało potwierdzone innymi dowodami niż depozycje S. J..

Jak można łatwo zauważyć, zeznania pokrzywdzonego nie są jasne i konsekwentne. W wielu miejscach zaprzecza on sobie samemu. Są to zeznania chwiejne, niepotwierdzone żadnymi innymi dowodami, których nie można obdarzyć walorem wiarygodności.

W konsekwencji powyższych rozważań uznanie zeznań J. za niewiarygodne dotyczy zarówno popełnienia przez M. M. (2) przestępstwa rozboju, jak i dwóch pozostałych zarzucanych mu czynów.

W toku zdarzenia w warsztacie samochodowym z całą pewnością między mężczyznami zaistniał konflikt na tle ich jakiś wcześniejszych nieustalonych przez sąd interesów. Nie sposób jednak w sposób pewny ustalić, jakie to były należności, jak zostały rozliczone, co strony

		<p>ustaliły i jaki przebieg te ustalenia miały.</p> <p>Sąd nie wie również, czy twierdzenia świadka J. odnośnie sprzedaży broni i narkotyków są prawdziwe całkowicie czy też tylko częściowo, a jeżeli częściowo, to w jakim zakresie. Wobec zaistniałego konfliktu z oskarżonym nie można bowiem wykluczyć, że świadek postanowił obciążyć go czynami, których nie popełnił albo popełnił, lecz w mniejszym zakresie.</p>	
1.1.1.-1.1.3.	<p>Material poglądowy k.536-547, k.556-561, k.583-596</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ dotyczy on innych czynów niż wskazane w akcie oskarżenia, co więcej – nie dotyczy oskarżonego M. M. (2), lecz działalności przestępczej S. J.. Z niniejszego dowodu nie wynikają żadne informacje mogące mieć znaczenie dla ustalenia faktów w sprawie.</p>	
1.1.3.	<p>Zeznania P. C. k.821-822 (częściowo)</p>	<p>Sąd uznał zeznania P. C. za niewiarygodne w części, w której wykazać można rozbieżności między nimi a pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Jak zeznał P. C., już kiedy pracownik warsztatu polecił wizytę w autoryzowanym serwisie (...) w celu sprawdzenia dokładnego stanu</p>	

		<p>samochodu, S. J. wyraził stanowczy sprzeciw. W związku z tym kupujący już wtedy zażądał zwrotu zaliczki, padły ostre słowa, ostateczne uzgodnienia były takie, że kupujący zabierze auto na kilka dni, a po tym czasie S. J. odda zaliczkę. Powyższe zeznania przeczą zebranemu materiałowi dowodowemu, w tym przede wszystkim wyjaśnieniom złożonym przez pozostałe osoby mające rzekomo dokonać rozboju, tj. przez M. M. (2) i A. N.. W toku postępowania sądowego nie było możliwości przesłuchania na rozprawie P. C. i wyjaśnienia tych rozbieżności, ponieważ świadek zmarł. Z uwagi na powyższe zeznania świadka w wyżej wskazanym zakresie uznać należało za niewiarygodne.</p>	
1.1.1.-1.1.3.	Kwestionariusz wywiadu środowiskowego dotyczącego M. M. (2) k. 943-944	Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ dotyczy on jedynie kwestii zamieszkania i zameldowania oskarżonego. Informacje te nie mają obecnie znaczenia dla sprawy, nie stanowią dowodu mogącego przemówić na korzyść czy też na niekorzyść oskarżonego.	

<p>Odpisy wyroków skazujących oskarżonego k. 946-951, k. 953-958</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ mógłby mieć on wpływ jedynie na wymiar kary w przypadku, gdyby oskarżonemu taką karę wyznaczono. Ponieważ całokształt materiału dowodowego wskazuje na inne rozstrzygnięcie, dowód nie miał zastosowania.</p>		
<p>1.1.3.</p>	<p>Zeznania C. J. k. 968</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ nie wnosi on do sprawy żadnych przydatnych informacji. C. J. nie był świadkiem zdarzenia, opowiada on jedynie o tym, o czym usłyszał od swojego brata (S. J.). Wszelkie informacje na temat zdarzenia pozyskał od niego.</p>	
<p>Odpisy orzeczeń dotyczących A. N. k. 997-999, 1015, 1017, 1046-1048, 1078-1097</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ nie ma on nic wspólnego ze sprawą. Orzeczenia te dotyczą A. N., a nie oskarżonego M., i nie wnoszą żadnych informacji przydatnych w sprawie stawianych oskarżonemu zarzutów.</p>		
<p>Odpis wyroku nakazowego k. 1011, zawiadomienie o wykonywaniu kary k. 1063</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla</p>		

	ustalenia faktów, ponieważ nie ma on nic wspólnego ze sprawą. Dokumenty te dotyczą J. P., a nie oskarżonego M., i nie wnoszą żadnych informacji przydatnych w sprawie stawianych oskarżonemu zarzutów.	
Pismo z CBŚP z załącznikami i protokołami oględzin telefonu k. 1108-1201, k. 1202-1356	Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ nie ma on nic wspólnego ze sprawą. Dokumentacja ta dotyczy A. N., a nie oskarżonego M., i nie wnosi żadnych informacji przydatnych w sprawie stawianych oskarżonemu zarzutów.	
1.1.1.-1.1.3.	Protokół przeszukania mieszkania, protokół oględzin ogródka wraz z dokumentacją fotograficzną k. 1548-1552, k.1557-1575	Sąd stwierdził, że niniejszy dowód nie ma znaczenia dla ustalenia faktów, jako że dotyczy on jedynie poszukiwania oskarżonego, a nie merytorycznie jego zarzutów. Nie jest to dowód, który mógłby świadczyć czy to na korzyść, czy to na niekorzyść M. M. (2).
Protokół zatrzymania rzeczy k.1588-1590	Sąd uznał niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów w sprawie. Jest to protokół zatrzymania telefonu marki i., w późniejszym toku postępowania nie przeprowadzono nawet oględzin jego zawartości. Co za tym idzie, oczywistym jest, iż sam protokół zatrzymania	

	<p>telefonu nie wnosi żadnych istotnych informacji do sprawy, nie zaznaczono nawet, czyj telefon zatrzymano ani z jakiego powodu.</p>	
<p>Opinia sądowo-psychiatryczna k. 1624-1626</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów, ponieważ mógłby mieć on wpływ jedynie na uznanie, że wina oskarżonego nie jest wyłączona. Ponieważ całokształt materiału dowodowego wskazuje na inne rozstrzygnięcie niż skazanie, a zatem oskarżony nie ponosi winy, dowód nie miał zastosowania.</p>	
<p>Opinia specjalistyczna k. 1923-1939</p>	<p>Sąd postanowił uznać niniejszy dowód za niemający znaczenia dla ustalenia faktów w sprawie. Opinia dotyczy przeszukania zawartości laptopa oraz telefonów komórkowych, nie ujawniono żadnych faktów mogących działać na korzyść czy też na niekorzyść oskarżonego.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.3. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
W ocenie sądu brak dowodów na to, że oskarżony M. M. (2) wyczerpał swoim działaniem znamiona zarzucanych mu czynów, tj. czynu z art. 263 § 2 k.k., art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12			

§ 1 k.k. oraz art. 280 § 2 k.k.

Podstawowym dowodem w sprawie na niekorzyść oskarżonego M. M. (2) były zeznania pokrzywdzonego S. J..

Jak wskazano już w punkcie 2.2. niniejszego uzasadnienia, depozycje S. J. w zakresie, w jakim wskazywał on na zachowanie oskarżonego, mające charakter rozboju z użyciem noża, uznać należało za niewiarygodne. Były one bowiem nieścisle, niekonsekwentne, w wielu miejscach natomiast wzajemnie sprzeczne. W ocenie sądu dowód taki nie mógł zatem zostać uznany za dowód rozstrzygający i w pełni wiarygodny, zarówno co do popełnienia przez oskarżonego rozboju, jak i pozostałych zarzucanych mu czynów.

Sąd przy wydawaniu wyroku wziął również pod uwagę, iż zeznań S. J. nie potwierdziły pozostałe dowody zebrane w toku postępowania. Świadek J. nakłonił T. G. do złożenia fałszywych zeznań. W toku postępowania ustalono bowiem, że S. J. namawiał świadka G. do zeznania, iż znajdował się on na miejscu popełnienia przestępstwa i był jego bezpośrednim świadkiem, jak zresztą zeznał także sam J.. Przeprowadzona

konfrontacja obaliła te twierdzenia.

Trudno sądowi orzec surowe kary pozbawienia wolności wyłącznie na podstawie zeznań kogoś, kto w tym jednym niniejszym postępowaniu kilkakrotnie zeznał nieprawdę, a w dodatku nakłaniał do tego również osobę trzecią. Sąd nabrał przekonania, że S. J. z łatwością mija się z prawdą i wobec tego jego niepotwierdzone innymi dowodami zeznania nie są wystarczającym materiałem dowodowym dla ustalenia faktów ponad wszelką wątpliwość.

Zgodnie z regułą *in dubio pro reo*, wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. wątpliwości sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonego, uznając, iż M. M. (2) zarzucanych mu czynów nie popełnił. Zaznaczyć przy tym należy, iż wyżej wskazana reguła jest warunkiem prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości i fundamentem demokratycznego państwa prawa (vide: Komentarz do art. 5 k.p.k., red. Sakowicz 2023, wyd. 10). Ponadto, zaznaczyć należy, iż w niniejszej sprawie wątpliwości nie są wynikiem niedokładnie i niewyczerpująco przeprowadzonego postępowania dowodowego.

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>BRAK</p>			
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>M. M. (2)</p>	<p>II</p>		<p>Wobec stwierdzenia zbędności dla postępowania karnego dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) w tomie IX na karcie 1674, sąd postanowił orzec jego zwrot na rzecz osoby uprawnionej, tj. M. M. (2).</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>			

zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu ponosi Skarb Państwa.	
6. 1Podpis		